

सांचो धर्म

:-साँचो धर्म:-

:-साँचो धर्म:-

लेखक

अबुअमीन विलाल, फिलिप्प्स

हिन्दी अनुवाद

मुहम्मद रईस

नेपाली अनुवादक

अबुफैसल अविद विन सनाउल्लाह अल्मदनी

ح) المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بعنيزة ، ١٤٢٠ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

فليبيس ، بلال

الدين الصحيح - ط ٢ - عنيزة .

٣٢ ص : ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٧٨٣ - ٦٧ - ٩٩٦٠

(النص باللغة النبوية)

١- الإسلام - مبادئ عامة

٢- الإسلام - موجزات و مختصرات

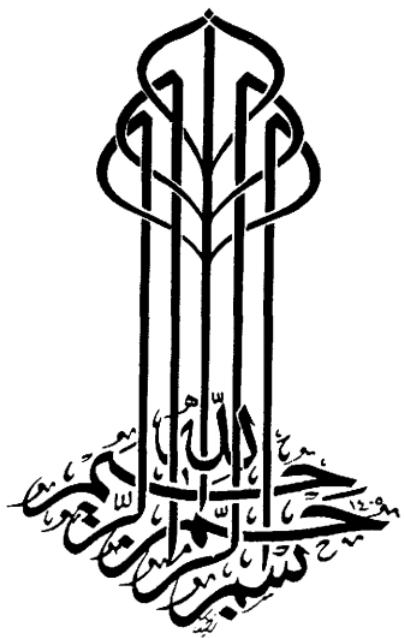
أ- العنوان

٢١١ ديوبي

٢٠ / ٣٣٥٤

رقم الإيداع ٢٠ / ٣٣٥٤

ردمك : ٧٨٣ - ٦٧ - ٩٩٦٠

बिस्मल्लाहिरहमानिरहीम

इस्लाम धर्म

पहिलो कुरा जसलाई राम्रो तरिकाले जान्नु र वुभूनु पर्दछ, त्यो यो हो कि "इस्लाम"को शाव्विक अर्थ के हो ?

इस्लाम धर्मको नाम कुनै विशेष व्यक्ति को नाउंमा राखिएको छैन, जस प्रकार क्रिश्चयन धर्मको नाम जिसस क्राइस्ट को नाउंमा राखिएको छ, र बौद्ध धर्मको नाम गौतम बुद्धको नाउंको आधारमा र कन्फ्युसन को नाउमा र मार्किसिजम धर्म कार्लमार्क को नाउंको आधारमा राखिएको छ । इस्लाम धर्मको नाउं न त कुनै जाति को नाउंमा राखिएको छ, जस्तो कि यहूदियतको नाउं यहूदा समुदायको नाउंमा राखिएको छ, र हिन्दु धर्मको नाउं हिन्दुहरु को नाउंको आधारले राखिएको छ इस्लाम अल्लाहको साँचो धर्म हो यसैले त्यो अल्लाहको धर्मको मूल सिद्धान्त-अल्लाहको इच्छाको सम्मुख सम्पूर्ण समर्पणको प्रतिनिधित्व गर्दछ । अरबी भाषाको शब्द "इस्लाम"को अर्थ हो मात्र एउटा साँचो पुजनीय "अल्लाह" को समक्ष समर्पण गर्नु । अब जुन पनि व्यक्ति यस्तो गर्दछ त्यसलाई "मुसलमान" भन्छन "इस्लाम" को शाव्विक

अर्थमा "शान्ति" को अर्थ पनि मिसिएको छ । किन भने "शान्ति" वास्तवमा अल्लाह को इच्छा को सम्पूर्ण समर्पण को फल नै हो ।

यस प्रकार अवलोकन गरे पछि थाहा हुन्छ कि इस्लाम धर्म कुनै नौलो धर्म होइन । जस लाई सन्देश वाहक श्रीमान मौसुफ मोहम्मद «वहाँ माथि अल्लाहको दया कृपा वा शान्ति होस» ले अरबमा सातवीं सताव्दि ईसविमा स्थापित गरेको हो । बरु यो अल्लाहको साँचो धर्महो । जसलाई त्यसबखत उनको अन्तिम रूपमा फेरी व्याख्या गरिएको थिया ।

इस्लाम नै यो धर्म हो जसको शिक्षा सन्देश वाहक श्रीमान आदम अलैहिस्सलाम लाई दिइएको थियो, जुनकी मानव जातिको आदि पुरुष हुनु हुन्त्यियो अनि अल्लाहको पहिलो पैगम्बर (सन्देशवाहक) पनि हुनुहुन्त्यियो अल्लाहले मानव जातिको लागि जतिपनि पैगम्बर (सन्देशवाहक) पठाएको छ । तिनि सबैको धर्म इस्लाम नै थियो । अल्लाहको यस धर्मको नाम पछिको मानव जाति मध्ये कसैले पनि राखेको छैन । बरु आफै अल्लाहले नै यस धर्मको नाम राखेको हो ।

जस्तो कि अल्लाहले आफूनो अन्तिम "वहय" प्रकाशना अर्थात् कुरआनमा बयान गरिएक छा ।

ईश्वरीय वहय ईश्वाणी को अन्तिम किताब कुरआनमा
अल्लाहले भन्तु भएको छ ।

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْتُمْ عَلَيْكُمْ بِغَمَّتِي وَرَضِيْتُ
لَكُمْ أَلِّيْسْلَمَ دِينًا﴾

अर्थ :- आजको दिन मईले तिम्रा लागि तिम्रो धर्मलाई पुर्ण गरिदिएको छु । र आफ्नो उपहार (नेमत) लाई तिमीहरु माथि पुर्ण गरेको छु र तिम्रो लागि इस्लाम लाई धर्मको रूपमा रोजेको छु ।

(सुर : अल्माईदा - ३)

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَمَ دِينًا فَلَنْ يُفْلِمَ مِنْهُ﴾

अर्थ :- यदि कुनै मानिस इस्लाम धर्म बाहेक अरु कुनै धर्म तलास गर्दछ, वा स्वीकार गर्दछ । भने अल्लाह त्यसलाई कहिले पनि स्वीकार गर्ने छैन ।

(सूर : अलेइम्रान - ८५)

﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ هُودِيًّا وَلَا نَصَارَائِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾

“इब्राहिम (सन्देशवाहक) यहुदी पनि थिएन र ईसाइ पनि थिएन बरु त्यो पक्का मुसलमान थिए ।”

(सूर : आले इम्रान-६७)

वाइबिलमा तपाईं कहिं पनी पाउनुहुन्न कि अल्लाहले पैगम्बर (सन्देशवाहक) श्रीमान मूसा अलैहिस्सलामका अनुयायीहरु वा समर्थकहरु अथवा सन्तानहरुलाई यो

भन्नु भएको हो कि उनीहरुको धर्म यहुदियत हो अरु न त ईसायलाही सलाम का अनुयायी या समर्थक हरुलाई भन्नुभएको हो कि उनीहरुको धर्म ईसाई हो । वास्तवमा क्राइष्ट त ठीक नाम पनि होईन र जीसस पनि शुद्ध नाम होईन । क्राइष्ट शब्द यूनानी भाषाको शब्द क्रिस्टोसवाट (CHRISTOS) निस्किएको छ, जसको अर्थ हो दीक्षित (ANNOINTED) यसको मतलब यो भयो कि क्राइष्ट शब्द हिब्रू (इबरानी) भाषाको शब्द मस्त्यो को अनुदित शब्द हो । यसै प्रकार जीससको नाम हिब्रू भाषाको नाम इसाऊ (ESAU) को लारीनी अनुवाद हो ।

तर सजिलोपताको लागि यस पुस्तकमा पैगम्बर (सन्देशवाह) हजरत ईसा ऐहिस्सलम उहाँ माथि शान्ति होस को लागि, «जिसस»को नाम नै मा प्रयोग गर्नेछु । जहाँ सम्म उनको धर्मको प्रश्न छ, भने त्यो त्यही हो जसको शिक्षा उनीले आफ्ना अनुयायीहरु तथा समर्थकहरुलाई दिएका थिए । आफ्ना पूर्वत सन्देशवाहकहरु जस्तै उहाँले पनि आफ्नो समर्थकहरुलाई यो शिक्षा दिएका थिए कि तिनी अल्लाहको इच्छाको सम्मुख आफ्नो ईच्छालाई समर्पित गरिदेउन अनि यती

त इस्लाम हो उनीले मानिसहरुलाई यो चेतावनी पनि दिनु भएका थिए कि तिनीहरु मानिसहरु द्वारा निर्मित भुट्टा भगवानहरु वाट टाढा रहने । न्यू टेस्टामैन्ट अनुसार उनीले आफ्ना अनुयायीहरु (समर्थकहरु) लाई यो प्रार्थना सिकाएका थिए ।

“पृथ्वी माथि तिमी सगै उस्तै व्यवहार हुनेछ जस्तो जन्मत (स्वर्ग) मा हुन्छ ।”

अल्लाहको समक्ष मानिसले आफ्नो इच्छालाई समर्पित गरिरदिनु नै इवादत (पुजा उपासना)को सार हो । अतः अल्लाहको अलौकिक धर्म इस्लामको मूलभूत सन्देश यो हो कि मात्र अल्लाहको पुजा गर्नु र प्रत्यक्ष यस्तो पुजावाट वचनु पर्छ जसको निर्देशन अल्लाह वाहेक अरु व्यक्ति ठाउँ अथवा अन्य कुनै बस्तुको तर्फ होस । किन कि ब्रह्माण्डको रचयिता हल्लाह वाहेक जो सुकै होस त्यो सबै अल्लाहको रचना हो । अतः यो भन्न सकिन्छ कि इस्लामको सन्देश को सार (निचोर) यो हो कि सृष्टिको पुजावाट टाढा भएर मात्र सृष्टाको पुजा गर्नु अनिवार्य छ । मात्र अल्लाह नै उपासना योग्य छ किनकि उसको इच्छावाट नै मानिसको प्रार्थना पूर्ण हुन्छ । यदि कुनै मानिस कुनै रुखवाट प्रार्थनागरोस् र उत्तरमा उसको ईच्छाको पूर्ति हुन्छ भने यो रुखको महिमा होइन बरु अल्लाहले उसको प्रार्थना र इच्छालाई पूर्ण गरेको हो वुभनु पर्दछ ।

यसैझैं ती सबै प्रार्थनाहरु जुनकि जिससु, वुद्ध, कृष्ण, सन्त क्रिस्टोफर वा सन्त जूडी वा श्रीमान हजुर मौशुफ हजुर मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम (अन्तिम सन्देशवाह) वाट गरिन्छ भने उनीहरु तिन प्रार्थनाहरु को प्रत्युत्तर दिँदैनन् वरु अल्लाहले नै उनका प्रार्थनाहरुको उत्तर दिन्छ । जिससुले आफ्ना अनुयायीहरुलाई आफ्नो अराधनाको लागि भनेको थिएन वरु उहाँले उनीहरुलाई अल्लाहको आराधना र पूजाको लागि भन्नु भएको थियो र उहाँले यसैकुरा तर्फ निमन्त्रण दिनु भएको थियो जस्तो कि कुरआनमा यसको वयान स्पष्ट रूपले दिएको छ ।-

﴿رَأَيْدَ قَالَ اللَّهُ يَعِيسَى أَبْنَ مَرْيَمَ إِنَّتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ أَنْتَ حُنْدُونِي
وَأَنْتَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِيْ أَنْ
أَغُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّي﴾

“तथा अल्लाहले जब ईसा अलैहिस्सलाम सित (प्रलयको दिन) सोध्ने छ । कि हे मर्यम को छोरा ईसा के तिमी ले मानिसहरुलाई भनेको थियौ ? कि अल्लाह वाहेक मलाई र मेरी आमा हामी दूवैलाई ईश्वर पत्याएर पुजा गर ? भने ईसा अलैहिस्सलाम जवाफ दिनेछन कि हे प्रभु तपाईं पवित्र र स्वच्छ हौ, म कहिले पनि त्यो कुरा भन्न सकिने थिएन जुने कुराको वारेमा मलाई कुनै अधिकार थिएन ।

(सूर : अलमाइद: ११६)

न त ईसा अलहिस्सलामले कहिले पनि आफै आफको उपासना गरेको हो बरु उनी अल्लाहको उपासना गर्दथिए । यही नियम कुरआनको पहिलो अध्यायमा उल्लैखित छ ।

﴿إِيَّاكَ نَبْدُولُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينَ﴾

“हामी मात्र तिमै उपासना गर्दछौं र तिमै सित मद्दत माग्दछौं ।”

पवित्र कुरआनमा एउटा अर्को ठाउँमा उल्लाहले भन्तु भएको छ । ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ إِذْ عُنِيَ أَسْتَحِبْ لِكُمْ﴾

“अनि तिम्रा स्वामी पालनहार भन्छ कि मलाई गुहार्नु म तिम्रो प्रार्थना लाई कबूल गर्नेछु ।”

(सूर : अल-मोमिन ६०)

विचार गर्ने योग्य कुरा

इस्लामको वास्तविक सन्देश यो हो कि अल्लाह र उसको सृष्टि दुई भिन्ना भिन्नै अस्तित्व हुन । नत अल्लाह आफ्नो सृष्टि वा उसको अंश हो र न त उसको सृष्टि नै अल्लाह वा उसको अँश हो । यो कुरा एकदमै स्पष्ट छ तर सत्य यो होकि सृष्टि-रचयिता

बाहेक सृष्टि-पूजाको कारण मूलतः यसै अवधारणाको अज्ञानता हो । यसै कारण यो विश्वास गरिन्छ कि प्रत्येक ठाउँमा सृष्टिकर्ता (अल्लाह) आफ्नो सृष्टि भित्र आत्मा-स्वरूप व्याप्त छ वा यो धारणा पाइन्छ कि त्यो (अल्लाह) आफ्नो सृष्टिको रूपान्तरमा व्याप्त थियो । यसै विश्वास र धारणाको साहायताले सृष्टि पूजालाई मान्यता दिइन्छ जुन पथ भ्रष्टता र मुर्खता हो ।

इस्लामको सन्देश जस्तो कि अल्लाहको पैगम्बर (सन्देशवाहक) ले फिजाएको छ त्यो यो हो कि मात्र अल्लाहको उपासना गर र उसको सृष्टिको पूजा प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष कुनै रूपमा पनि नगर । कुरआनमा अल्लाहले एकदमै प्रष्ट रूपमा भन्न् भएको छ :-

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا جَنِينَ بِهِمُ الظَّالِمُونَ﴾

“ अरु निःशन्देह मैले प्रत्येक उम्मत (जनसमुदाय) मा एउटा पैगम्बर (सन्देशवाहक) पठाएँ किनकि तिनीहरु मात्र अल्लाहको पूजा गर्न र भुठा भगवानहरुवाट टाढा रहनु । ”

(सूरः अल-नह्ल - ३६)

जब मूर्ति पूजक सित सोधिन्छ कि तिनी मानिस द्वारा निर्मित मूर्तिहरुको सामुने किन भुक्दछन वा ढोक्दछन ? त विना कुनै अन्तरले यसको एउटै जवाफ पाईन्छ कि तिनी वास्तवमा ढुँगाको मूर्तिको पुजा गर्दैनन् वरु

वास्तवमा उसै एक अल्लाहको पुजा गर्दछन जुन सबै ठाउँमा उपस्थित छ । उनको दावा छ कि दुँगाको मूर्ति मात्र अल्लाहको अस्तित्वको केन्द्र विन्दु हो न की आफै अल्लाह । जोसुकै ले पनि अल्लाह को सृष्टि भित्र अल्लाहको अस्तित्वको उपस्थितिको कल्पना कुनै न कुनै रूपमा स्वीकार गरै को छ । त्यो मूर्ति पूजाको यस तर्कलाई मान्नको लागि विवश हुनेछ । जबकि त्यो मानिस जुनकि अल्लाहको वास्तविक सन्देश र उसका अवमाननाहरु लाई बुझदछ त्यो कहिले पनि मूर्ति पूजाको सर्मथन गर्न सक्दैन । किन न यस विषयमा मुर्ति पूजकहरु कुनै पनी तरीकाले तर्क-वितर्क गरुन । समय-समयमा जुन जुन मानिसहरुले आफ्नो लागि ईश्वरत्वको दावा गरेका छन तिनीहरुले आफ्ना दावाहरुको आधार शिला व जग यस कुरा माथि राखेका छन कि मानिस मा अल्लाहको एउटा अँश हुन्छ, यस कुरालाई बलियो पार्न वा शिद्ध गर्नका लागि तिनीहरु मात्र यति अरु तागत दिनु पर्दथ्यो कि उनको असत्य अवधारणा अनुसार अल्लाह त सबै मानिस भित्र व्यापत छ तर तिनीमा अरु मानिसहरुको उपेक्षा केहि धरै मात्रामा मौजुद छ यसैले तिनी दावा गर्दछन कि अन्य अरु मानिसहरुले आफ्ना इच्छाहरु उसको समक्ष समर्पित गरिदिनु पर्दछ र उनको आराधना गर्नु पर्दछ । किनकि त्यो या त व्यक्तिगत रूपले ईश्वर हो अथवा उसको व्यक्तित्वमा ईश्वर संकेन्द्रित छ ।

यसै प्रकार तिनीहरु जस्ले अरुको ईश्वरत्व लाई तिनी ईश्वरहरुको मरे पछि संसारमा जमाउने काम गरेका छन् उनीहरु लाई पनि तिनीहरुको माभमा धेरै उपजाउ धरती प्राप्त हुँदै रहेको छ जुन यो स्वीकार गर्दछन् कि मानिसमा ईश्वर को अस्तित्व छ । तर जस्ले अल्लाहको सन्देश र उसको अवमानना लाई दृद्यगमन गरि सकेको छ त्यस्तो व्यक्ति कहिले पनि अरुको पूजा गर्नेछैन । ईश्वरीय धर्मको सार सफासंग यो निमन्त्रण हो कि सूष्टा (अल्लाह) कै उपासना गर्नु पर्छ र सृष्टि पूजा का प्रत्येक रूपलाई इनकार गर्नु पर्दछ । अतः इस्लामको सन्देश को सार र अर्थ यो हो :-

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ﴾

शब्द "ला-इलाहा, इलल्लाह"

अर्थ : "अल्लाह बाहेक कोही साँचो पूजनीय छैन"

यसलाई पटक-पटक दोहराउना ले मानिस आँफै इस्लामको छत्र-छायामा आएर मौलाउँदछ । र यसैमा अटुट विश्वास राख्नु तै स्वर्गको जमानत (ग्यारन्टी) हो अतः इस्लामको अन्तिम सन्देशवाहक श्रीमान मौसुफ मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ले भन्नु भएको छ

“जुन व्यक्ति पनि यो भनोस ”अल्लाह बाहेक कोही साँचो पूजनीय छैन” र सोहि विश्वासमा रही रहेमा उसको मृत्यु भयो भने त्यो स्वर्ग मा जाने छ (बुखारी र मुस्लिम)

अल्लाह लाई मात्र इश्वर मान्दै उसको प्रति समर्पित रहनु र उसको आज्ञापालन गर्नु र बहुईस्वरवाद व बहुईश्वरवादीहरु लाई अस्वीकार गर्नु तै इस्लाम धर्ममा सम्मिलित छ ।

-: भुट्टा धर्महरुको सन्देश :-

संसारमा यति धेरै त पथ, मार्ग, धर्म, दर्शन र आन्दोलन, (MOVEMENTS) (तहरीक) छन र सबै यही दावा पेश गर्दछन कि उनको मार्ग वा धर्म ठिक र बेश छ व अल्लाह सम्म पुऱ्याउने तै उनको मार्ग वा धर्म सत्य र साँचो हो । कुनै मानिस यो कसरी जान्न र बुझ्न सक्दछ कि तिनी मध्ये कुन चाहिं सत्य हो र कुन चाहिं असत्य वा कतै सबै त सत्य छैनन् ? यसको उत्तर थाहा पाउनको लागी यो उपाय छ कि नितान्त सत्यताको दावा गर्नेहरु का शिक्षाहरुको संकीर्ण मतभेदहरु लाई टाढागरी दिनु पर्दछ र त्यस वास्तवीक लक्ष्यलाई चिन्नु पर्दछ जुन उनको पूजा-उपासना को प्रत्यक्ष वा परोक्ष रूप हो ।

सबै भुठा धर्महरु अल्लाह को सन्दर्भमा एउटै जस्तो धारणा राख्दछन्। तिनी या त यो दावा पेश गर्दछन् कि सबै मानिसहरु भगवान् हुन अथवा यो कि विशेष व्यक्ति नै अल्लाह (ईश्वर) थियो थिए, वा फेरि यो कि प्रकृति नै अल्लाह हो अथवा अल्लाह मानिसको कल्पनाको उपज हो। अतः यो भन्न सकिन्छ कि भुठो धर्मको मूल सन्देश यो हो कि अल्लाहलाई उसको सृष्टिको रूपमा पूजन सकिन्छ। भुठो धर्म सृष्टि वा उसको कुनै अंशलाई भगवानको नाम दिएर मानिसहरुलाई बताउँदछ कि सृष्टि लाई पूजा गर। उदाहरण स्वरूप सन्देशवाहक ईसा अल्लैहि स्सलामले आफूना अनुयायीहरु र समर्थकहरुलाई अल्लाहको उपासना का लागी आमन्त्रित गर्नु भयो तर आज जुन मानिसहरुले यो दावा गर्दछन् कि तिनीहरु सन्देशवाहक ईसा अल्लैहिस्सलम को अनुयायी हुन्छन् यिनीहरुले नै मानिसहरुलाई सन्देशवाहक ईसाको पूजा गर्नका लागि भन्दछन् तथा यसैको बारेमा निमन्त्रण दिन्दछन् तथा यसको यो प्रमाण पेश गर्दछन् कि उनी त ईश्वर (अल्लाह) थिए।

बुद्ध एउटा समाज सुधारक थिए। जसले भारत वर्षका धर्महरुमा धेरै जसो मानवीय नियमहरु को परिचय गराउनु भयो। उनीले आफै लाई ईश्वर हुन को दावा गर्नुभएन अरु न त आफूना समर्थक र अनुयायीहरु लाई यो भन्नु भयो र न त तीनीलाई उपदेश दिनु भए

कि तिनीहरु ईश्वर को स्थानमा उनको पूजा गरुन । तर आज धेरै जसो बौद्ध (अबलम्बिहरु) जुन भारत र नेपाल बाहेक अर्का देशहरुमा पाइन्छन, तिनीहरुले बुद्ध लाई भगवान को स्थान दिएका छन र अनीहरुले आफ्नो कल्पनाअनुसार बुद्धको स्वरूप जस्तो मिल्दो मुर्तिहरु बनाएर पूजा गर्दछन ।

सिद्धान्त द्वारा उपासनाको उद्देश्य जब निर्धारित भै जान्छ भने भुठो धर्मको पोल आफै खुल जान्छ र उसको विचित्र प्रकृति स्पष्ट भएर सामुन्ने आउँदछ । कुरआनमा सर्वशक्तिमान अल्लाहले भन्नु भएको छ ।

﴿مَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَإِبْرَاهِيمَ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْهِ مِنْ سُلْطَنٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ
أَمْرٌ إِلَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِي أَنْقَمْتُمْ وَلَنْكُنْ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

"अल्लाह बाहेक तिमीहरु जुन जुनको उपासना गर्दछौ तिनी मात्र केहि नामहरु हुन जसलाई तिमी तिमो पूर्वजहरु (पुर्खा-बाजे बराजुहरु) ले गढेका छौ । अल्लाहले तिनको लागि कुनै पनि सनद (प्रमाण) प्रस्तुत गरेको छैन हुकुन् (सासनाधिकार) ता मात्र अल्लाहलाई प्राप्त छ उसले यो आदेश दिएको छ कि

उस (अल्लाह) वाहेक कसैको पूजा नगर्नु यही नै साँचो र सोभ्यो धर्म हो तर धेरै जस्ता मानिसहरुलाई यस शुभ आदेश र सन्देश को वारेमा थाहा छैन ।

(सूर : यूसुफ ४०)

यहाँ यो तर्क पनि दिनसकिन्छ कि सबै धर्महरु ले रामो कुराहरु सिकाउन्छन् । अतः यस वाट के फरक पर्दछ कि हामी कुन धर्मको पालन गर्दछौं ? यसको उत्तर यो छ कि सबै भुठा धर्महरु ले त सबै भन्दा ठुला नराम्रा कुराहरु सिकाउन्छन् । अर्थात् सृष्टि पूजा गर्नको उपदेश दिन्छन् र सबै ज्ञानी र शिक्षित मानिस लाई यो थाहा छ कि सृष्टिको पूजा सबभन्दा ठुलो पाप हो किन कि यो त आफै आफ्नो जन्मको उद्देश्य लाई इतकार गर्नु हो । मानिस त मात्र एउटा अल्लाह को पूजा गर्नका लागि रचिएको छ । जस्तो कि अल्लाह ले कुरआन मा साफै भन्नु भएको छ ।

﴿وَمَا حَلَقْتُ لِجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ﴾

“मैले जिन्न तथा मानिसहरु लाई मात्र यस कारण पैदा गरेको छु । कि तिनीहरु मात्र मेरो पूजा गरुन ।”

परिणाम स्वरूप सृष्टि पूजा जुन कि मूर्ति पूजाको सार हो । र त्यही यस्तो पाप हो जुन कि कहिले पनि माफ (क्षमा) हुँदैन । त्यो मानिस जस को मृत्यु मूर्ति पूजा को स्थिति मा भयो त्यसले आफ्नो आकर्त तथा अनन्त जिवन को भाग्य यहाँ नै बन्द गरिलिन्छ ।

यो कुनै मनगढण्ट र मनमानी राय होइन बरु अल्लाह ले बताइएको तथ्य हो जस्तो कि अल्लाह ले आफ्नो किताब कुरआनमा भन्नु भएको छ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نَّبِيُّكُمْ مُّحَمَّدُكُمْ مُّنَّبِّهُكُمْ

“निःशन्देह अल्लाह ले मुशरिक (बहुईश्वरवादी) लाई कहिले पनि क्षमा गर्ने छैन तर यस वाहेक जसलाई चाहने छ क्षमा गर्ने छ ।

(सूरःअन-निसा ४८-११६)

इस्लाम को सार्व भौमिकता

किन भने भुठा धर्महरु को परिणाम यत्रो राम्भीर छ । अतः अल्लाह को साँचो धर्मलाई सर्वाङ्गीण रूपले सम्भन्नु बुझनु र ग्रहण गर्नु पर्दछ । उसलाई कुनै मानिस, ठाउँ (स्थान) वा समय सम्म सीमित रहनु पर्दैन । यस्तो विश्वास राख्न को लागि, मृत्यु भए पछि

(मरणेपरान्त) स्वर्गमा जानुको लागि वपतस्मा (मानव-आराध्ना) वा कुनै मसीहा (मुक्ति दिलाउने) माथि ईमान ल्याउन को लागि कुनै खाँचो छैन । इस्लाम को मूलभुत सिद्धान्त र उसको परिभाषा अर्थात अल्लाह को इच्छा को प्रति समर्पित भै जानु नै इस्लामको सार्वभौमिकता को बाटो प्रशस्त गर्दछ ।

जतिखेर कुनै मानिस माथि यो कुरा स्पष्ट भइजान्छ कि अल्लाह एउटै छ । र त्यो आफ्नो सृष्टि बाट विशिष्ट छ अनि फेरि त्यो मानिस अल्लाह को सामुन्ने आफ्नो इच्छालाई समर्पित गरिदिन्छ, त्यती खेर नै त्यो आफ्नो जीउ र आत्मा को साथ मुसलमान भई हाल्छ र स्वर्गको हकदार भैजान्छ । अतः कुनै पनि मानिस कुनै पनि बेला, र संसार को कुनै पनि ठाउँमा सृष्टि पूजा लाई ईन्कार गरी तथा एउटा अल्लाह को तर्फ फर्केर एउटा मुसलमान अर्थात अल्लाह को धर्म इस्लाम को समर्थक र अनुयायी बन्न सक्दछ ।

यो कुरा पनि ध्यान मा राख्नु पर्दछ कि एक अल्लाह लाई मान्नु र आफु लाई उसको समर्पित गरि दिनुको तात्पर्य (मतलब) यो हो कि यस्तो मानिस राम्रो तथा नराम्रो कुरा को बारेमा चयन गरोस, र यस चयनमा नै मानिसको दायित्व निहित छ । मानिसलाई उसको चयनको उत्तरदायी बुझनु पर्दछ, यसले गर्दा उसलाई चाहियो कि त्यो राम्रोकार्य गरोस् तथा नराम्रो कार्यबाट टाढा रहोस् ।

अन्तः भलाई यही हो कि मात्र एउटै अल्लाह को इवादत पूजां गर्नु र अन्तः खराकी यही नै हो कि अल्लाह को सृष्टि को पूजा गर्नु चाहे सृष्टि को पुजा अल्लाह को पुजाको साथ साथ गर्नु वा बिना साथ छुट्टै गर्नु दुवै वरावर हुन। यीतथ्य ईश्वरीय ग्रन्थ कुरआनमा यस प्रकार प्रस्तुत गरिएको छ ।

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِرِينَ
مِنْهُمْ مَنِ امْنَأَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرٌ مُّرْبُّعٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ﴾

अर्थ : “निःसन्देह उनीहरु जुन ईमान ल्याएका छन (अर्थात् मुसलमानहरु हुन) वा यहूदीहरु इसाईहरु हुन अथवा सावीहरु हुन यिनीहरु मध्ये जुन कोही पनि अल्लाह र अन्तिम निर्णय को दिनमा (प्रलयको दिन) विश्वास राख्दछन र सहकर्म गर्दछन भने उनको प्रतिदान उनीहरुको प्रभुको पास मौजुद छ र उनीहरु लाई कुनै किसिमको भय र शोक हुन सक्दैन ।

(सूर : अलवकर ६२)

﴿وَلَوْأَنَّهُمْ أَقَامُوا الْتَّورَةَ وَأَلَّا يُحِيلُّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ
لَا كَلُوأُمِّنْ فَوْقَهُمْ وَمَنْ نَحْتَ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِّدَةٌ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ﴾

यदि उनीहरुले तौरेत र इंजील तथा जो सुकै उनीहरुको तर्फ उनको पालनकर्ता वाट उतारिएको थियो (अर्थात अल्लाहको उपदेश वा कुरआन मजिद) यिनी सबै ईश्वरीय ग्रन्थ लाई पत्याएर तिनको विद्यान अनुसार कर्म गरेको भए त उनीहरुलाई आकाश र पृथ्वी तथा चारै तर्फ वाट खाने कुरा मिल्ने थियो । तर उनीहरु मध्ये एउटा टोली यस्तो पनि छ जुन राम्रो वाटो (सोभ्यो वाटो) मा अग्रसर छ तर उनीहरु मध्ये अधिकाँश मानिसहरु नराम्रो काम गर्दछन् ।

अल्लाहलाई मान्नु

यहाँ एउटा प्रश्न उत्पन्न हुन्छ कि विभिन्न परिप्रेक्ष्य, समाज र सभ्यताहरु लाई हेर्दा हेदैं, यो कसरी सम्भव हुन सकछ कि सबै मानिसहरु अल्लाह माथि ईमान कल्याउन ? किनकी अल्लाह को उपासना को लागि उत्तरदायी हुनको लागि निश्चय नै अल्लाहको वारेमा पर्याप्त ज्ञान हुनु पर्दछ ।

अल्लाह को अन्तिम वहय (ईश्वाणी) कुरआन ले यो भन्दू कि समस्त मानवजाति लाई अल्लाह को परिचय प्राप्त छ किन कि यो उनको आत्मामा अंकित भई

सकेको छ जुन कि तिनको त्यस स्वभाव को अंश हो जसको साथ-साथ उनको सृजना भएको छ । (सूरः अल्-आराफको आयत नं. १७२-१७३) मा अल्लाहले बयान गर्नु भएको छ कि जब अल्लाहले हजरत आदम लाई पैदा गर्नु भयो त आदम का सबै सन्तान हरुलाई प्रस्तुत हुनको अवसर दिनु भयो तथा उनीहरु बाट यस्तो शपथ लिनुभयो :- “के म तिम्रो (रब, सृष्टा, पालनकर्ता र स्वामी) होईन ?यस पछि उनीहरुले जवाफ दिएकि तिमी हाम्रो ईश्वर होईवक्सन्छ हामीहरु साक्षी छौं कि तपाईं हाम्रा ईश्वर हुनुहुन्छ । यस पछि अल्लाह ले समस्त मानव जाति बाट यस्तो शपथ लिएको कि “अल्लाह उनी सबैको सृष्टा हो र मात्र सोही पुजाको हकदार छ” सो कारण सम्फाउदै भन्नुभयो” यो शपथ यसले गर्दा लिएको छु कि तिमीहरु अन्तिम निर्णय (प्रलय) वा पुनर जीवनको दिन कतै यो न भन्न थालौं कि वास्तवमा हामीहरु यिनी सबै कुराहरुवाट अज्ञान थिए । अर्थात यो न भन्न थालौं कि हामीहरुलाई यो कुराको बारेमा थाहै थिएन कि हे अल्लाह तपाईं नै हाम्रो ईश्वर हो र हामीलाई कसैले पनि बताएको थिएन कि हामीबाट यो अपेक्षित छ कि हामी मात्र तिम्रै पुजा गराँ ।

यसै संदर्भमा अल्लाहले अगाडि यस तरीका बाट सम्फाएको हो कि :-

“कहीं तिमीहरु यो न भन्न थालौं कि शिर्क(वहुदेववाद) को आरम्भ त हाम्रा बाबु, बाजे, बराजु तथा पुरुखाहरुले हामीबाट पहिले गरेका थिए र हामीहरु ले त उनीहरुको मात्र सन्तति (छोरा-नाती) हाँ फेरि के तंपाईंले हामीहरुलाई उस अपराधमा नष्ट गरिदिनु हुन्छ जुन कि तिनी कार्य भ्रष्टहरुले गरेका थिए”

(सूराअलआराफ १७३)

यस प्रकार यो कुरा सामुन्ने आउंदछ कि प्रत्येक बच्चा अल्लाह माथि प्राकृतिक रूपले ईमान राख्न को अवस्थामा पैदा हुन्छ । मात्र अल्लाह कै उपासना गर्नको यस अन्तःकरणलाई अरबी भाषामा (फित्रत) भनिएको छ ।

यदी बच्चालाई उसको आफ्नो हालतमा छोडि दिइयोस भने त्यो आफै आफ प्राकृतिक रूपले अल्लाह कै इवादत (पुजा) गर्थ्यो तर समस्त बच्चाहरु आफ्नो समाजको दृश्य वा अदृश्य थोकहरुबाट प्रभावित हुन्छन् । यही कुरा एउटा हदीसमा सन्देश वाहक हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लमले बताउनु भएको छ :-

अल्लाहले भन्नुहुन्छ कि :- “मैले आफ्ना सेवकहरुलाई सांचो धर्म माथि नै पैदा गरे तर शैतानहरुले तिनीहरुलाई फकाए फुस्लाएर पथ भ्रष्ट गरिदिए ।” सन्देशवाहक हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लमले यो पनि बताउनु भएका छन कि :-

“प्रत्येक बच्चा आफ्नो प्राकृतिक रूपमा पैदा हुन्छ जस्तो कि एउटा जानदार एउटा सामान्य बच्चालाई जन्म दिन्छ । फेरि उसको आमा बाबुले त्यसलाई यहूदी, ईसाइ वा जर्दुश्ती (आगोपुजक) बनाई दिन्छन् । के तिमीले यस्तो पनि जानवर देखेका छौं कि जुन आफ्नो विगरिएको प्राकृति (फितरत) मा जन्म लिएको होस् ? ।”

(वुखारी वा मुस्लिम हडीस सग्रह वाट चयित) अतः जुन तरीकाले एउटा बच्चा तिनी प्राकृतिक नियमहरूको अधीनमा रहन्छ जुन कि अल्लाहले प्राकृतिको लागि बनाएको छ, ठिक उसै भैं उसको आत्मा पनि प्राकृतिक रूपले यस तथ्य को अधिनमा रहन्छ कि अल्लाह उसको स्वामी र पालनहार हो । तर उसको आमा बाबुले यस कुराको प्रयास गर्दछन् कि उनको बच्चा उनिको पथ वा धर्मको अनुसरण गरोस् । किनकि बच्चा आफ्नो जिवनको आरम्भिक दिनहरूमा यति सक्षम हुदैन कि त्यो आफ्ना आमा बाबुको यस इच्छाको विरोध वा प्रतिरोध गरि सकोस् । अतः बच्चा यस अवस्थामा जुन धर्मको पालन गर्दै त्यो रिति रिवाज र पालन पोषण को अनुसार हुन्छ अनि यसैकारण अल्लाहले कुनै बच्चालाई उसको यस धर्मको लागि न त उत्तरदायि ठहर्याउछ र न त उसलाई यसको वारेमा सजाय दिन्छ ।

वाल्यकाल देखि मरुन्जेल सम्म सम्पूर्ण जीवन कालमा मानिस लाई उसको अन्तरात्मा र यस संसार को प्रत्येक भुभाग र कुनाकाप्तामा निशानी संकेत वा चमत्कारहरु बरम्बार देखाईदैछन्, यहाँ सम्म कि यो कुरा प्रष्ट भएर उसको समुन्ने आउदछ कि मात्र एउटै साँचो ईश्वर छ (अल्लाह) यदि मानिसहरु आफु आफुमा साँचो रही रहन् र आफ्नो भुठा भगवानहरुलाई इन्कार गरेर अल्लाह (ईश्वर) को तर्फ अग्रसर भई जाउन भने अगाडिको बाटो तिनको लागि सजिलो भईहल्छ । तर यदि तिनीहरु अल्लाहका निशानीहरु र चमत्कारहरुलाई बारम्बार अस्वीकार गर्दै रहन र पहिला जस्तैनै सृष्टिको पूजा गर्दै रहन त उनको लागि बचाव(सुरक्षा) को बाटो अप्तान्यारो पर्न जन्छ ।

उदाहारणतः दक्षिणी अमेरीकाको ब्राजिल स्थित आमेजन का जङ्गलहरुको दक्षिणी पूर्वी क्षेत्र मा बस्ने एउटा आदिवासी समुदायले समस्त सृष्टिका सर्वोच्च ईश्वराको प्रतिनिधित्व गर्ने स्क्वाच भन्ने मूर्तिको स्थापना को लागि एउटा नयाँ भुपडि खडा गरे । त्यसको भोलिपल्ट एउटा युवकले यस भगवानको स्तुतिको लागि भुपडिमा प्रवेश गयो । अहिले त्यो नवयुकले त्यस भगवान को सामुन्ने जसको बारेमा त्यस लाई सिकाईएको थियो कि त्यहीनै उस्को सृष्टा र पालनहर हो, त्यो नमस्तक नै भएको थियो ।

(अर्थात ढोगन थालेको थियो) कि एउटा चाउरे तथा साहै दुब्लो पातलो ख्याउटो कुकुर त्यस भुपडि भित्र पस्यो तथा उस नवयुवकले देख्यो कि कुकुरले आफ्नो पछाडीको खुट्टा उठाएर मूर्तिमाथि पिसाव गर्न थाल्यो। चर्को रिसमा परिपूर्ण भएको नवयुवक भक्तले त्यस कुकुरलाई मन्दिर बाट बाहिर त लखेटि दियो, तर जब उस्को रिस शान्त भयो भने त्यो यस निष्कर्षमा पुग्यो कि यो मूर्ति त यस ब्रह्माण्ड को सृष्टा र स्वामि हुन सक्दैन। अल्लाह (ईश्वर) लाई त कुनै त पवित्र र सर्वोच्च ठाँउ वा सिहसनमा विरानमान हुनु पर्छ जुन सर्वशक्तिमान र महान हुनुहुन्छ। अब त्यस पछि उसको सामुन्ने एउटा चयन त यो थियो कि त्यो आफ्नो यस ज्ञानलाई काममा लगाएर उसको अनुसार कार्यरत रहोस् र अल्लाहको तर्फ अग्रसर रहोस अथवा बेइमानि को साथ आफ्नो समुदाय को भुठो विश्वाश माथि हिँड्दै रहोस्। यो कुरा नै आश्चर्यजनक किन न लागोस, यो घटना त्यस नवयुवक को लागि अल्लाह को तर्फ बाट एउटा निसानी थियो। यस घटनामा यो अलौकिक शिक्षा निहित थियो कि त्यो नवयुवक जसको पूजा गरिरहेको थियो त्यो एउटा असत्य थियो।

जस्तो कि पहिला बताईसकेको छ कि सबै राष्ट्र र समुदायहरुको तर्फ अल्लाहले आफ्नो पैगम्ब (सन्देशवाहक) पठाउनु भए ताकि अल्लाह प्रति मानिस को प्राकृतिक विश्वास लाई अरु बलियो

गरिइसकोस र मानिस को यस जन्मजात भावना लाई कि त्यो मात्र एक अल्लाह को उपासना गरोस् दृढ गर्नको सगं संगै अल्लाह को तर्फ बाट दिखाइने दिन प्रतिदिन का प्रमाण र चिन्हहरूलाई पनि सबल बनाईसकोस । यद्यपि अधिकांश : इनी सन्देश वाहकहरूका शिक्षाहरू लाई उनको असल रूपमा रहन दिइएन त पनि उनीहरूका शिक्षाहरू वा केहि अंश शेष वाचेको थिए जसबाट ठीक र बेठीक, सत्य र असत्य को बोध हुनसक्दिथियो । उदाहरणर्थ "तौरात" का दश आदेशहरू जुनका वर्णन इजील मा पनि छ । यसै भै हत्या, चोरी र व्यभिचार र विरोधी नियम पनि समाजहरूमा पाइने छन् ।

परिणम स्वरूप हर आत्मा बाट अल्लाह माथि ईमान र इस्लाम धर्मको स्वीकारोक्ति को लेखा-जोखा गरिने छ अल्लाह बाट हाम्रो यो दुआ (प्रार्थना) छ कि उनी हामीहरू लाई त्यस सोभो बाटो मा चलाओस जस को बारेमा उनीले हाम्रो लागि मार्गदर्शन गरेका छन् तथा हामी माथि आफ्नो कृपा-दृष्टि गरोस् । निःसन्देह उनी अत्यन्त दयालु छन् सम्पूर्ण बडप्पन र उदारता मात्र अल्लाह को लागि छ जुन कि सम्पूर्ण संसार को स्वामी हुन अनि पैगम्बर (सन्देशवाहक) मौसुफ हजरत मुहम्मद अलैहि वसल्लम र उनको परिवार र उनका साथीहरू र उनीहरू माथि जुनकि तिनीको ठीक ठीक अनुसरण गर्दछन्, शान्ति र वरदान होस् ।

الدين الصحيح

(باللغة النيبالية)

تأليف

أبو أمينة - بلال فليبيس

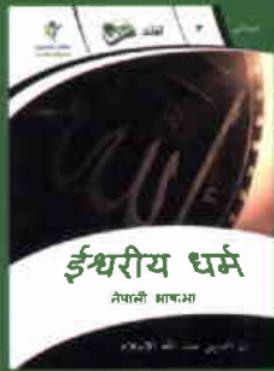
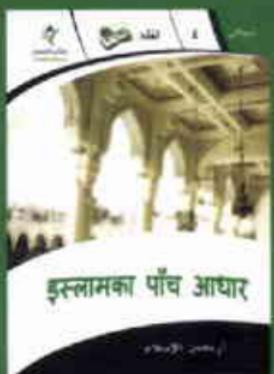
مترجم

ابوفيصل / عابد بن ثناء الله المدنى

مكتب دعوة وتنمية الجاليات بعنيزة

هاتف ٦٣٦٤٤٥٠٤ / ٦٣٦٥٤٠٠٦ ص ب ٨٠٨

متوفّر أيضًا باللغة التّيّارىّة

مكتب الشيم
دعاة وارشاد

www.ndc.org.sa
info@ndc.org.sa

جامعة تونس - تونس - 1995 - مطبوع

PC-Bus 3.0.0.4 Win98 1198.2 40-min
Re: AL-Plymouth H Tel: 0867 72354444

مطبعة الترجم - ت: ٢٣٦٨٦٥٣ ف: ٢٣٦٨٦٥٣